

[Arbejdsministeren.]

Det er som bekendt en fast arbejdsretlig tradition her i landet, at arbejdsmarkedets organisationer har et ganske væsentligt ansvar for og indflydelse på de betingelser, hvorpå arbejdsmarkedet fungerer. De forskellige spørgsmål, som nærværende lovforslag rejser, mener jeg må vurderes i lyset heraf.

Jeg går ud fra, at denne førstebehandling får til udgang, at forslaget sendes i udvalg, og vi er fra regeringens side parate til at gå ind i en nærmere drøftelse.

Erling Dinesen (S):

Ja, må jeg ikke først sige, at jeg ikke kan mobilisere nogen form for velvilje over for dette lovforslag. Jeg kan ikke se rettere, end at det skal tjene samme formål som den mest berygtede lov, vi så gennemført her i landet under Madsen-Mygdal-regeringen i 1929. Den blev kaldt tugthusloven, og den blev ophævet igen i 1937, da radikale og socialdemokrater fik flertal i landstinget.

Det er ganske vist ikke helt samme ordlyd i dette forslags paragraffer, men hensigten er åbenbart den samme, nemlig at ramme fagbevægelsen og søge at nedbryde den solidaritet blandt lønmodtagerne, som er den første forudsætning for, at deres interesser kan varetages på betryggende måde. Vi må bestemt vende os imod dette forslag, som vi finder både er reaktionært og klassebestemt.

Det siges i bemærkningerne til lovforslaget:

„Især inden for det sidste års tid har de socialistiske fagforbund forstærket deres pression over for virksomheder og lønmodtagere med anden fagpolitisk interesse.“

Og videre hedder det:

„De store forbunds ledere har offentligt udtalt sig om muligheden for blokade med påfølgende økonomiske tab og afskedigelser på en måde, der må karakteriseres som direkte misbrug af en faglig monopolstilling.“

Jeg synes nok, man må forbløffes over, at kristeligt folkeparti ikke er klar over, at kampen for at få oprettet kollektive overenskomster gør det fuldt ud lovligt at strejke og blokere en virksomhed, der nægter at oprette overenskomst. Det er simpelt

hen det eneste våben, fagbevægelsen har over for arbejdsgivere, der selv egenmægtigt vil bestemme løn- og arbejdsvilkår. Det er heldigvis ikke så mange mere, der er af den slags, men nogen findes endnu. Vi husker vel alle sammen Hope Computer-sagen og det resultat, som domstolene kom til.

Så vil jeg i øvrigt gerne føje til, og det er fastslået flere gange af arbejdsretten, at eksklusivaftaler eller organisationspligtbestemmelser er fuldt ud lovlige, ligesom de kan være nødvendige i mange tilfælde, først og fremmest for at sikre en overholdelse af disse overenskomster, dernæst for at sikre mod den organisationsforfølgelse fra arbejdsgiverside, vi så mange gange har været ude for.

Den ILO-konvention, som der også henvises til, tager først og fremmest sigte på at sikre arbejdsgiverne* den organisationsret, som mange arbejdsgivere har knægtet.

Lad mig så føje til, at hvad angår de refererede sager i bemærkningerne, bl. a. om hærværk, trusler m. v., er enhver virksomhed her i landet allerede beskyttet herimod gennem den nugældende lovgivning, altså gennem den straffelov, vi har. Forholdet er det, at også uorganiserede arbejdsgivere kan gå til arbejdsretten for at få prøvet lovligheden af de foranstaltninger, der iværksættes for at få overenskomst oprettet. Man nævner i bemærkningerne Allerødposten, men denne virksomhed har ikke indbragt sagen for arbejdsretten. Jeg må altså i det hele afvise den fremstilling, man giver af de nævnte sager i bemærkningerne til lovforslaget, ligesom jeg i det hele må afvise dette lovforslag.

Ipsen (FP):

Det er trist, at det er nødvendigt at fremsætte den slags lovforslag, men det er efterhånden sådan, at i fagforeningernes 100-årige historie, hvor de har gjort et godt stykke arbejde, har de også på visse områder tiltaget sig en magt, en magt, de bruger til at skabe konflikt, konflikt på arbejdspladser, konflikt mellem de mennesker, som de skal tjene og betjene. Vi mener ikke, at fagforeningerne alene skal bestemme. Der må være en rettighed for de enkelte personer til at være medbestemmende om, hvad

* Skal være: arbejderne, jfr. sp. 2479.